

33. Országos Evangélikus Hittanverseny

Kijelölt igeszakaszok a 2025-ös hittanversenyre

Álomból valóság – Hogyan fordítja Isten terve áldássá a rosszat?

Bibliaismereti verseny József történetének kijelölt szakaszai alapján

5-6. osztály

József álmai (1Móz 37,1-11)

¹Jákób is azon a földön lakott, ahol apja jövevény volt: Kánaán földjén. ²Ez Jákób nemzetségének a története: Amikor József tizenhét éves lett, testvéreivel együtt a nyáját legeltette, és ő volt a bojtár Bilhának és Zilpának, apja feleségeinek a fiai mellett. József rossz híreket hordott róluk az apjuknak. ³De Izráel Józsefet minden fiánál jobban szerette, mert öregkorában született, és egy tarka ruhát csináltatott neki. ⁴Amikor testvérei látták, hogy apjuk jobban szereti őt minden testvérénél, úgy meggyűlöltek, hogy egy jó szót sem tudtak hozzá szólni. ⁵Egyszer József álmot látott, és elmondta testvéreinek. Emiatt még jobban meggyűlöltek. ⁶Ezt mondta nekik: Hallgassátok csak meg azt az álmot, amelyet láttam! ⁷Éppen kévét kötöttünk a mezőn. Az én kévém fölkelt, és állva is maradt, a ti kévéitek pedig körülállták, és leborultak az én kévém előtt. ⁸Testvérei megkérdezték tőle: Talán király akarsz lenni fölöttünk? Vagy uralkodni akarsz rajtunk? És még jobban meggyűlöltek az álmáiért és beszédéért. ⁹Egy másik álmot is látott, és azt is elmesélte testvéreinek. Ezt mondta: Megint álmodtam valamit: Egyszer csak leborult előttem a nap, a hold és tizenegy csillag! ¹⁰Amikor ezt apjának és testvéreinek elmesélte, apja megdorgálta, és ezt mondta neki: Miféle álmot láttál? Talán bizony járuljunk eléd, anyáddal és testvéreiddel együtt, hogy földre boruljunk előtted?! ¹¹Ezért féltékenykedni kezdtek rá a testvérei. Apja pedig megjegyezte magának ezt a dolgot.

Józsefet eladják testvérei (1Móz 37,12-36)

¹²Egyszer a testvérek elmentek Sikembe apjuk nyáját legeltetni. ¹³Izráel ezt mondta Józsefnek: Testvéreid Sikemben legeltetnek. Gyere csak, elküldelek hozzájuk! József ezt felelte neki: Itt vagyok! ¹⁴Apja azt mondta neki: Eredj és nézd meg, hogy jól vannak-e testvéreid és a nyáj! Azután számolj be nekem! Elküldte tehát Hebrón völgyéből, és ő elment Sikembe. ¹⁵Amikor a mezőn bolyongott, találkozott egy emberrel, aki megkérdezte tőle: Mit keresel? ¹⁶József azt felelte: A testvéreimet keresem. Mondd meg nekem, merre legeltetnek? ¹⁷Az az ember így felelt: Elmentek innen, és hallottam is, amikor ezt mondták: Menjünk Dótánba! Elment tehát József a testvérei

után, és megtalálta őket Dótánban. ¹⁸Amikor távolról meglátták, még mielőtt a közelükbe ért, megegyeztek egymás között abban, hogy megölik. ¹⁹Ezt mondták egymásnak: Nézzétek, ott jön az álomlátó! ²⁰Gyertek, öljük meg, dobjuk bele egy kútba, és mondjuk azt, hogy vadállat ette meg! Akkor majd meglátjuk, mi lesz az álmaiból! ²¹Amikor ezt Rúben meghallotta, ki akarta őt menteni a kezeik közül, ezért ezt mondta: Ne üssük agyon! ²²Majd ezt mondta nekik Rúben: Ne ontsatok vért! Dobjátok bele ebbe a kútba itt a pusztában, de ne emeljétek rá kezet! Így akarta kimenteni a kezeik közül, és visszajuttatni apjához. ²³Amikor József odaért a testvéreihez, lehúzták róla a ruháját: a tarka ruhát, amely akkor is rajta volt. ²⁴Azután fogták, és beledobták a kútba. A kút üres volt, nem volt benne víz. ²⁵Ezután leültek enni. Egyszer csak föltekintve látják, hogy egy izmaeli karaván közeledik Gileád felől. Tevéik gyógyfűvel, balzsammal és mirhával voltak megrakva, amelyet Egyiptomba szállítottak. ²⁶Ekkor azt mondta Júda a testvéreinek: Mi haszna, ha megöljük testvérünket, és elföldeljük a vérét? ²⁷Gyertek, adjuk el az izmaelieknek, de ne emeljünk rá kezet, hiszen a mi testünk és vérünk ő! A testvérei pedig hallgattak rá. ²⁸Közben azonban midjáni kereskedők mentek arra, fölhúzták Józsefet a kútból, és eladták Józsefet az izmaelieknek húsz ezüstért. Azok pedig elvitték Józsefet Egyiptomba. ²⁹Amikor Rúben visszatért a kúthoz, József már nem volt a kútban. Akkor megszagatta a ruháját, ³⁰visszatért testvéreihez, és azt mondta: Nincs meg a gyerek! Jaj nekem! Hova legyek? ³¹Akkor fogták József ruháját, levágtak egy kecskebakot, és belemártották a ruhát a vérébe. ³²Azután elküldték a tarka ruhát, elvittették apjukhoz ezzel az üzenettel: Ezt találtuk. Nézd meg jól: a fiad ruhája ez, vagy sem? ³³Ő felismerte, és azt mondta: Az én fiam ruhája ez! Vadállat ette meg, biztosan széttépte Józsefet! ³⁴És megszagatta Jákób a felsőruháját, zsákruhát tekert a derekára, és sokáig gyászolta a fiát. ³⁵Fiai és leányai mind vigasztalni próbálták, de nem akart megvigasztalódni, hanem ezt mondta: Gyászolva megyek le fiamhoz a holtak hazájába! Így siratgatta őt az apja. ³⁶A midjániak pedig eladták Józsefet Egyiptomban Potifárnak, a fáraó főemberének, a testőrök parancsnokának.

József Potifár házában (1Móz 39,1-21)

¹Amikor Józsefet elvitték Egyiptomba, megvásárolta őt az izmaeliektől, akik odavitték, egy egyiptomi ember: Potifár, a fáraó főembere, a testőrök parancsnoka. ²De az ÚR Józseffel volt, ezért szerencsés ember lett, így aztán egyiptomi gazdájának a házába került. ³Látta a gazdája, hogy vele van az ÚR, és mindazt eredményessé teszi az ÚR, amihez hozzáfog. ⁴Megnyerte hát József a jóindulatát, és a háziszolgája lett. Azután háza felügyelőjévé tette, és rábízta egész vagyonát. ⁵Attól fogva, hogy házának és egész vagyonának a felügyelőjévé tette, megáldotta az ÚR az egyiptomi ember házat Józsefért, és az ÚR áldása volt mindenén, amiye csak volt a házban és a mezőn. ⁶Ezért Józsefre bízta mindenét, és semmire sem volt gondja mellette, legfeljebb csak arra,

hogy megegye az ételt. Józsefnek szép termete és szép arca volt. ⁷Ezek után történt, hogy Józsefre szemet vetett gazdájának felesége, és ezt mondta: Hálj velem! ⁸Ő azonban ezt nem akarta, és azt felelte gazdája feleségének: Nézd, az én gazdámnak semmi gondja sincs mellettem háza dolgaira, és rám bízta mindenét. ⁹Senki sem nagyobb nálam ebben a házban. Semmit sem tiltott el tőlem, csak téged, mert te a felesége vagy. Hogyan követhetném el ezt a nagy gonoszságot, vétkezve az Isten ellen?! ¹⁰Bár az asszony nap mint nap ezt mondogatta Józsefnek, ő mégsem engedett neki, és nem feküdt mellé, hogy vele legyen. ¹¹Egy napon, mint mindig, bement József a házba a munkáját végezni. A háznép közül senki sem volt a házban. ¹²Ekkor megragadta őt az asszony a ruhájánál fogva, és azt mondta: Hálj velem! Ő azonban otthagya ruháját az asszony kezében, futásnak eredt, és kiszaladt. ¹³Amikor az asszony látta, hogy kezében hagyta a ruháját, és kifutott, ¹⁴összecsődítette háza népét, és ezt mondta nekik: Nézzétek, egy héber embert hozott hozzánk, és az csúffá tesz bennünket. Bejött hozzám, hogy velem háljon, de én hangosan kiáltozni kezdtem. ¹⁵Amikor meghallotta, hogy jó hangosan kiáltozni kezdek, nálam hagyta a ruháját, futásnak eredt, és kiszaladt. ¹⁶Az asszony magánál tartotta József ruháját, míg az ura haza nem jött. ¹⁷Akkor neki is ugyanazt mondta: Bejött hozzám a héber szolga, akit idehoztál, hogy csúffá tegyen engem. ¹⁸De amikor hangosan kiáltozni kezdtem, nálam hagyta a ruháját, és kifutott. ¹⁹Amikor a gazdája meghallotta feleségének a szavait, amelyeket neki mondott: Ilyen dolgokat tett velem a szolgál! – akkor haragra gerjedt. ²⁰Fogta Józsefet a gazdája, és abba a börtönbe vetette, ahol a király foglyait tartották fogva. Így került József a börtönbe. ²¹De az ÚR Józseffel volt, hűséges maradt hozzá, és gondoskodott róla, hogy elnyerje a börtönparancsnok jóindulatát.

József a börtönben (1Móz 39,22 – 40,23)

²²A börtönparancsnok Józsefre bízta mindazokat a foglyokat, akik a börtönben voltak, és ő dolgoztatta mindazokat, akik ott dolgoztak. ²³A börtönparancsnoknak nem kellett törődnie semmivel, ami rá volt bízva, mert az ÚR Józseffel volt, és eredményessé tette az ÚR, amihez hozzáfogott.

¹Történt ezek után, hogy az egyiptomi király pohárnoka és sütőmestere vétkezett uruk, az egyiptomi király ellen. ²Megharagudott azért a fáraó a két főemberre, a főpohárnokra és a főszütőmesterre. ³Őrizetbe vétette őket a testőrparancsnok házában, abban a börtönben, ahol fogva tartották Józsefet. ⁴A testőrparancsnok Józsefet rendelte melléjük, hogy szolgálja ki őket. Jó ideig maradtak őrizetben. ⁵Egyszer álmot láttak, mindketten ugyanazon az éjszakán: az egyiptomi király pohárnoka és sütőmestere, akiket a börtönben fogva tartottak. Mindkét álomnak megvolt a maga jelentése. ⁶Amikor reggel bement hozzájuk József, látta rajtuk, hogy izgatottak. ⁷Megkérdezte a fáraó főembereit, akik vele együtt voltak őrizetben gazdája házában:

Miért olyan szomorú ma az arcotok? ⁸Ők azt felelték neki: Álmodtunk, de nincs, aki megfejtse. József ezt mondta nekik: Istennél van a megfejtés. Mondjátok el nekem! ⁹A főpohárnok elmondta az álmát Józsefnek. Ezt mondta neki: Álmodtam egy szőlőtő volt előttem. ¹⁰A szőlőtőn három vessző volt. Alighogy kihajtott, már ki is virágozott, és fürtjein megérték a szemek. ¹¹Kezemben volt a fáraó pohara. Fogtam a szőlőszemeket, belefacsartam a fáraó poharába, és a poharat a fáraó kezébe adtam. ¹²József ezt mondta neki: A megfejtés a következő: A három vessző három nap. ¹³Három nap múlva fölemel téged a fáraó, visszahelyez a hivatalodba, és te adod a poharat a fáraó kezébe ugyanúgy, mint korábban, amikor a pohárnoka voltál. ¹⁴De ne feledkezz meg rólam, amikor jó dolgod lesz, és légy hozzám hűséges: említs meg engem a fáraónak, és vitess ki ebből a házból! ¹⁵Mert galádul raboltak el engem a héberék földjéről, és itt sem csináltam semmi rosszat, mégis tömlöcbe vetettek. ¹⁶Amikor a főszőlőmester látta, hogy kedvező megfejtést adott, ezt mondta Józsefnek: Nekem meg álmodtam három kosár kalács volt a fejemem. ¹⁷A felső kosárban mindenféle sütemény volt, ami a fáraónak készült, de a madarak megették azokat a fejemem levő kosárból. ¹⁸József ezt válaszolta neki: A megfejtés a következő: A három kosár három nap. ¹⁹Három nap múlva fölemel téged a fáraó, de felakasztat egy fára, és madarak eszik le majd a húsodat. ²⁰Harmadnap születésnapja volt a fáraónak, lakomát rendezett valamennyi udvari emberének, és fölemelte a főpohárnokot és a főszőlőmestert szolgáló jelenlétében: ²¹a főpohárnokot visszahelyezte pohárnoki tisztségébe, és ő adhatta a poharat a fáraó kezébe, ²²a főszőlőmestert pedig felakasztatta, úgy, ahogy József megfejtette az álmukat. ²³De a főpohárnok nem gondolt Józsefnek, hanem megfélemlített róla.

József megfejti a fáraó álmait (1Móz 41,1-36)

¹Két esztendő múlva történt, hogy a fáraó azt álmodta, hogy ott áll a Nílus mellett. ²Ekkor a Nílusból hét szép és kövér tehén jött elő, majd a sás között legelészni kezdett. ³De hét másik tehén is előjött utánuk a Nílusból, amelyek rútak és soványak voltak, a Nílus partján odaálltak a többi tehén mellé, ⁴és a rút és sovány tehenek megették a hét szép és kövér tehenet. Ekkor fölébredt a fáraó. ⁵Ismét elaludt, és másodszor azt álmodta, hogy hét kövér és szép kalász nőtt egy száron, ⁶de hét sovány és a keleti szélről kiaszott kalász is kisarjad utánuk. ⁷A sovány kalászok elnyelték a hét kövér és telt kalászt. Ekkor fölébredt a fáraó, és rájött, hogy ez csak álom volt. ⁸Reggel azonban nyugtalankodni kezdett, ezért összehívatta Egyiptom minden jóvendőmondóját és minden bölcsét, és a fáraó elbeszélte nekik az álmát. De senki sem tudta megfejteni a fáraónak. ⁹Ekkor a főpohárnok így szólt a fáraóhoz: Be kell ma vallanom, hogy vétkező vagyok. ¹⁰Amikor a fáraó megharagudott szolgálóira, és őrizetbe vétetett engem és a főszőlőmestert a testőrparancsnok házában, ¹¹álmodtunk valamit ugyanazon az éjszakán, én is meg

ő is. Mindegyik álomnak, amit álmodtunk, megvolt a maga jelentése. ¹²Volt ott velünk egy héber ifjú, a testőrparancsnok szolgálója. Elbeszéltük neki álmainkat, és ő megfejtette. Mindegyikünk álmát jól fejtette meg, ¹³mert úgy lett, ahogyan megfejtette nekünk: engem visszahelyeztek hivatalomba, amazt pedig fölakasztották. ¹⁴Akkor a fáraó hívatta Józsefet, és sietve kihozták a tömlöcből. Ő megborotválkozott, ruhát váltott, és bement a fáraóhoz. ¹⁵A fáraó ezt mondta Józsefnek: Álmodtam valamit, de senki sem tudja megfejteni. Rólad azt hallottam, hogy ha meghalod az álmot, meg tudod fejteni. ¹⁶József így felelt a fáraónak: Nem én, hanem Isten ad megnyugtató választ a fáraónak. ¹⁷A fáraó így szólt Józsefhez: Álomban a Nílus partján álltam. ¹⁸A Nílusból hét kövér és szép tehén jött elő, és legelészni kezdett a sás között. ¹⁹De hét másik tehén is előjött utánuk, amelyek nagyon hitványak, rútak és soványak voltak. Egész Egyiptom földjén nem láttam olyan rútakat, mint ezek. ²⁰A sovány és rút tehenek azután megették az előbbi hét kövér tehenet. ²¹Bár a gyomrukba kerültek, nem lehetett észrevenni, hogy a gyomrukba kerültek, mert a külsejük ugyanolyan rút maradt, mint azelőtt. Akkor fölbredtem. ²²Azután azt láttam álomban, hogy hét telt és szép kalásznőtt egy száron, ²³de hét száraz, sovány és a keleti szélben kiaszott kalász is kisarjadt utánuk, ²⁴és a sovány kalászok elnyelték a hét szép kalászt. Elmondtam ezt a jövendőmondóknak, de senki sem tudta megfejteni. ²⁵Ekkor József így szólt a fáraóhoz: A fáraó két álma egy és ugyanaz. Azt jelentette ki Isten a fáraónak, hogy mit fog cselekedni. ²⁶A hét szép tehén hét esztendő, a hét szép kalász is hét esztendő; az álom egy és ugyanaz. ²⁷A hét sovány és rút tehén, amely utánuk jött elő, szintén hét esztendő. A hét üres, a keleti szélből kiaszott kalász az éhség hét esztendeje lesz. ²⁸Erről mondtam a fáraónak, hogy Isten megmutatta a fáraónak, mit fog cselekedni. ²⁹Hét esztendő jön, amikor nagy bőség lesz Egyiptom egész földjén. ³⁰De az éhínség hét esztendeje következik utánuk, amikor minden bőséget elfelejtenek Egyiptom földjén, és éhínség fogja emészteni az országot. ³¹Nem is fogják tudni, hogy bőség volt az országban az utána következő éhínség miatt, olyan súlyos lesz az. ³²Azért ismétlődött meg kétszer is a fáraó álma, mert Isten elhatározta ezt, és hamarosan véghez is viszi az Isten. ³³Most azért szemeljen ki a fáraó egy értelmes és bölcs embert, és állítsa azt Egyiptom élére. ³⁴Ezt tegye a fáraó: rendeljen az ország fölé felügyelőket, és szedessen ötödöt Egyiptom országában a bőség hét esztendejében! ³⁵Gyűjtsenek össze minden élelmet a következő jó esztendőben, halmozzák föl a gabonát, és a fáraó felügyelete alatt őrizzék az élelmet a városokban! ³⁶Mert ez az élelem lesz az ország tartaléka az éhínség hét esztendejében, amely majd eljön Egyiptomra, és akkor nem pusztul el az ország az éhínség idején.

József Egyiptom felügyelője lesz (1Móz 41,37-57)

³⁷Tetszett ez a beszéd a fáraónak és minden udvari emberének. ³⁸A fáraó ezt mondta szolgálainak: Találhatunk-e ehhez hasonló embert, akiben isteni lélek van? ³⁹Józsefnek pedig ezt mondta a fáraó: Miután Isten mindezt neked adta tudtul, nincs hozzád fogható értelmes, bölcs ember. ⁴⁰Te felügyelsz majd a házamra, és egész népem a te szavadnak engedelmeskedik. Csak a trón tesz engem nagyobbá nálad. ⁴¹Azután ezt mondta a fáraó Józsefnek: Nézd, én téged egész Egyiptom felügyelőjévé teszek! ⁴²Azzal levette a fáraó a pecsétgyűrűt az ujjáról, és József ujjára húzta, gyalcsruhába öltöztette, és aranyláncot tett a nyakába. ⁴³Majd körülhordoztatta második kocsiján, és így kiáltottak előtte: Térdre! Így tette őt egész Egyiptom felügyelőjévé. ⁴⁴És ezt mondta a fáraó Józsefnek: Én vagyok a fáraó, de nélküled még a kezét vagy lábát sem mozdíthatja senki egész Egyiptomban. ⁴⁵Ezután elnevezte a fáraó Józsefet Cáfénat-Panéahnak, és hozzáadta feleségül Ászenatot, Pótiferának, Ón papjának a leányát. Így lett József egész Egyiptom felügyelője. ⁴⁶József harmincesztendő volt, amikor ott állt Egyiptom királya, a fáraó előtt. Azután kiment József a fáraó elől, és bejárta egész Egyiptomot. ⁴⁷A bőség hét esztendeje alatt gazdagon termett a föld. ⁴⁸József összegyűjtött a hét esztendő alatt minden élelmet, ami csak volt Egyiptomban. A városokban helyezte el az élelmet: minden városban a körülötte levő mező élelmét helyezte el. ⁴⁹József így annyi gabonát halmozott föl, mint a tengerpart homokja: olyan sokat, hogy végül már nem is vették számba, mert megszámlálhatatlan volt. ⁵⁰Józsefnek két fia született, mielőtt eljött az éhínség esztendeje. Ászenat, Pótiferának, Ón papjának a leánya szülte őket. ⁵¹Elsőszülöttjét Manassénak nevezte el József, mert ezt mondta: Elfeledtette velem Isten minden gyötrelmemet és atyámnak egész házát. ⁵²A másodikat pedig Efraimnak nevezte el, mert ezt mondta: Megszaporított engem Isten nyomorúságom földjén. ⁵³Azután eltelt a bőség hét esztendeje Egyiptomban, ⁵⁴és megkezdődött az éhínség hét esztendeje, ahogyan megmondta József. Éhínség támadt minden országban, de Egyiptomban mindenütt volt kenyér. ⁵⁵Azután Egyiptomban is éhezni kezdtek mindenütt, és a nép kenyérért kiáltott a fáraóhoz. Ekkor a fáraó ezt mondta az egyiptomiaknak: Menjetek Józsefhez, és tegyétek azt, amit mond nektek! ⁵⁶Amikor az éhínség kiterjedt az egész országra, József megnyitotta az összes magtárat, és gabonát árult az egyiptomiaknak, mert súlyos volt az éhínség Egyiptomban. ⁵⁷És az egész földről Egyiptomba mentek Józsefhez gabonát vásárolni, mert súlyos volt az éhínség az egész földön.

Jákób Egyiptomba küldi fiait élelemért (1Móz 42,1-29)

¹Jákób hallotta, hogy Egyiptomban van gabona. Azt mondta hát Jákób a fiainak: Mit néztek

egymásra? ²Majd ezt mondta: Hallottam, hogy Egyiptomban van gabona. Menjete el, és vásároljatok ott gabonát, hogy életben maradjunk, és meg ne haljunk! ³Elment tehát József tíz bátyja, hogy gabonát vásároljanak Egyiptomban. ⁴De Benjámint, József öccsét nem küldte el Jákób a bátyjaival, mert arra gondolt: Csak nehogy valami szerencsétlenség érje! ⁵Így mentek el Izráel fiai másokkal együtt gabonát vásárolni, mert éhínség volt Kánaán földjén. ⁶József volt tehát az egész ország kormányzója, és ő árulta a gabonát a föld minden népének. Amikor József bátyjai megérkeztek, arccal a földre borultak előtte. ⁷Amint József meglátta bátyjait, azonnal felismerte őket, de idegennek tette magát előttük, és keményen beszélt velük. Megkérdezte őket: Honnan jöttetek? Ők így feleltek: Kánaán földjéről jöttünk élelmet vásárolni. ⁸József tehát felismerte a testvéreit, de azok nem ismerték fel őt. ⁹Ekkor József visszaemlékezett az álmokra, amelyeket róluk álmodott, és ezt mondta nekik: Kémek vagytok! Azért jöttetek, hogy kifürkésszéték az ország védtelen részeit! ¹⁰De azok így feleltek neki: Nem, uram! Élelmet vásárolni jöttünk a te szolgálid! ¹¹Mi mindnyájan egyetlen ember fiai vagyunk. Becsületesek vagyunk, sohasem voltak kémek a te szolgálid. ¹²Ő azonban ezt mondta nekik: Nem úgy van! Bizony azért jöttetek, hogy az ország védtelen részeit kifürkésszéték! ¹³Azok így feleltek: Tizenketten voltak a te szolgálid, testvérek vagyunk mi, egyetlen ember fiai Kánaán földjén. A legkisebb most apánknál van, egyikünk pedig nincs többé. ¹⁴De József ezt mondta nekik: Úgy van, ahogyan mondtam nektek, kémek vagytok! ¹⁵Ezzel teszek titeket próbára: a fáraó életére esküszöm, hogy nem távoztok innen, amíg ide nem jön a legkisebb testvéretek! ¹⁶Küldjete el magatok közül egyet, hogy hozza ide a testvéretek, ti pedig fogságban maradtok. Így teszem próbára, igazat beszéltek-e. Mert ha nem, a fáraó életére esküszöm, hogy kémek vagytok! ¹⁷És őrizetben tartotta őket három napig. ¹⁸Harmadnap ezt mondta nekik József: Ezt tegyétek, ha élni akartok, hiszen én is félem az Istent. ¹⁹Ha becsületesek vagytok, maradjon egyik testvéretek megkötözve a börtönben, ti pedig menjete, vigyete gabonát házatok éhező népének. ²⁰Hozzátok el hozzám a legkisebb testvéretek, akkor elhiszem, amit mondotok, és nem fogtok meghalni. Ők bele is egyeztek. ²¹De így beszéltek egymás közt: Bizony, a testvérünkért bűnhődünk most, mert láttuk az ő nyomorúságát, amikor könyörgött nekünk, de nem hallgattunk rá. Emiatt ért utol bennünket ez a nyomorúság. ²²Rúben erre azt mondta nekik: Megmondtam nektek, hogy ne vétkezzetek a gyermek ellen, de ti nem hallgattatok rám, és most az ő vérét keresik rajtunk. ²³Nem tudták, hogy József érti őket, mert tolmács volt közöttük. ²⁴Ő pedig elfordult tőlük, és sírt. Majd visszafordult hozzájuk, és beszélt velük. Azután előállította közülük Simeont, és szemük láttára megkötöztette. ²⁵Akkor megparancsolta József, hogy töltsék meg a zsákjaikat gabonával, de mindegyikük pénzét tegyék vissza a zsákjába, és adjanak nekik útravalót. Így is tettek. ²⁶Ők pedig föltették gabonájukat a szamarakra, és elmentek. ²⁷Mikor aztán egyikük kinyitotta a zsákját, hogy az éjjeli szálláson

abrákot adjon a szamarának, meglátta, hogy a pénze ott van a zsák szájában,²⁸ és ezt mondta testvéreinek: Visszakerült a pénzem! Itt van a zsákomban! Ekkor odalett a bátorságuk, és remegve mondogatták egymásnak: Mit cselekedett velünk az Isten?!²⁹ Amikor megérkeztek apjukhoz, Jákóbbhoz Kánaán földjére, elmondták neki mindazt, ami velük történt.

Benjáminnal Egyiptomban (1Móz 44,1-18; 30-34)

¹Azután József ezt parancsolta háza felügyelőjének: Töltsd meg ezeknek az embereknek a zsákjait élelemmel, amennyit csak el bírnak vinni, de mindegyiknek a pénzét tedd a zsákja szájába! ²Serlegemet, az ezüst serleget pedig tedd a legkisebbik zsákjának a szájába gabonája árával együtt! Ő pedig úgy tett, ahogyan József meghagyta neki. ³Reggel, amikor világos lett, útra bocsátották az embereket szamaraikkal együtt. ⁴Kimentek a városból, de még nem jártak messze, amikor József azt mondta háza felügyelőjének: Indulj, eredj azoknak az embereknek a nyomába! Ha utolérted őket, ezt mondd nekik: Miért fizettetek rosszal a jóért? ⁵Hiszen ez az, amiből inni szokott az uram, sőt jósolni is ebből szokott! Gonosz dolgot cselekedtetek! ⁶Amikor utolérte őket, el is mondta nekik mindezeket. ⁷Ők azonban ezt felelték neki: Miért mond az én uram ilyeneket? Távol legyen szolgálidtól, hogy ilyesmit tegyenek! ⁸Hiszen azt a pénzt is visszahoztuk neked Kánaán földjéről, amit zsákjaink szájában találtunk. Hogyan loptunk volna hát urad házából ezüstöt vagy aranyat?! ⁹Az, akinél megtalálják szolgálid közül, haljon meg, mi magunk pedig az én uram rabszolgái leszünk. ¹⁰Ő ezt mondta: Legyen hát úgy, ahogyan mondtátok! De csak az lesz a rabszolgám, akinél megtalálják, ti szabadok maradtok. ¹¹Erre mindegyikük sietve lerakta zsákját a földre, és kinyitotta a zsákját. ¹²Ő pedig végigkutatta azokat: a legidősebbnél kezdte, és a legkisebbnél végezte. Végül a serleg Benjámín zsákjából került elő. ¹³Akkor ezek megszagatták felsőruhájukat, majd mindnyájan fölrakodtak a szamarukra, és visszatértek a városba. ¹⁴Amikor Júda és testvérei bementek József házába, ő még otthon volt. Földre borultak előtte, ¹⁵József pedig ezt mondta nekik: Hogy csinálhattatok ilyet? Hát nem tudjátok, hogy a magamfajta ember jósolni is szokott? ¹⁶Júda így felelt: Mit mondjunk az én uramnak? Mit szóljunk, és mivel igazoljuk magunkat? Isten hozta napvilágra szolgálid bűnét. Most már rabszolgái vagyunk az én uramnak mi is, meg az is, akinél a serleget megtalálták. ¹⁷De ő ezt mondta: Távol legyen tőlem, hogy ezt tegyem! Csak az lesz a rabszolgám, akinél a serleget megtalálták, ti pedig menjetek el apátokhoz békességgel! ¹⁸Ekkor Júda odalépett hozzá, és ezt mondta: Kérlek, uram, hadd szóljon egy szót hozzád, uramhoz a te szolgálád, és ne indulj haragra a te szolgálád ellen, hiszen olyan vagy te, mint a fáraó!³⁰Ha most úgy térek vissza apámhoz, a te szolgáládhoz, hogy nincs velünk ez a fiú, akihez lelkéből ragaszkodik,³¹ és ha meglátja, hogy nincs meg a fiú, akkor meghal, és szolgálid a bánat miatt juttatják apánknak, a te szolgáládnak ősz fejét a holtak

hazájába. ³²De szolgád így vállalt kezességet apámnál ezért a fiúért: Ha nem hozom vissza hozzád, egész életemben viseljem vétkem terhét apám előtt! ³³Ezért hadd maradjon itt a te szolgád e fiú helyett uram rabszolgájaként, ez a fiú pedig menjen el testvéreivel! ³⁴Mert hogyan mehetnék el apámhoz, ha ez a fiú nincs velem? Nem akarom látni azt a bajt, ami apámat érné!

József megismerteti magát testvéreivel (1Móz 45,1-15)

¹Ekkor József már nem tudott tovább uralkodni magán az ott álló sok ember előtt, és felkiáltott: Küldjétek ki előlem mindenkit! Nem is maradt senki nála, és ekkor József megismertette magát a testvéreivel. ²Hangos sírásra fakadt, úgyhogy meghallották az egyiptomiak, és így hallottak róla a fáraó házában is. ³Majd ezt mondta József a testvéreinek: Én vagyok József! Él-e még az én apám? De a testvérek nem tudtak válaszolni, mert megrémültek tőle. ⁴József ezt mondta testvéreinek: Jöjjetek már közelebb hozzám! Erre aztán közelebb mentek. Ekkor így szólt: Én vagyok József, a testvéretek, akit eladtatok Egyiptomban! ⁵De most ne bánkódjatok, és ne keseregjétek amiatt, hogy engem ide eladtatok, mert azért küldött el engem Isten előttetek, hogy életben maradjatok. ⁶Mert már két esztendeje tart az éhínség a földön, és még öt esztendeig nem lesz sem szántás, sem aratás. ⁷Isten küldött el engem előttetek, hogy maradékokot legyen a földön, és életben tartson benneteket nagy szabadítással. ⁸Tehát nem ti küldtetek ide, hanem Isten, aki engem a fáraó első emberévé, egész házának urává és egész Egyiptom uralkodójává tett. ⁹Sietve menjétek el apámhoz, és mondjátok meg neki: Ezt üzeni a fiad, József: Isten egész Egyiptom urává tett engem. Jöjj el hozzám, ne tétovázz! ¹⁰Gósen földjén fogsz lakni, közel leszel hozzám te, a fiaid és az unokáid, meg a juhaid, marháid és mindened. ¹¹Én majd ellátlak itt, hiszen még öt évig tart az éhínség. Így nem fogsz nélkülözni sem te, sem házad népe, sem semmi más, ami a tiéd. ¹²Ti most saját szemetekkel látjátok testvéremmel, Benjáminnal együtt, hogy én magam beszélek hozzátok. ¹³Mondjátok el azért apámnak, milyen dicső dolgok történtek itt velem Egyiptomban, és mindazt, amit láttatok. Azután sietve hozzátok ide apámat! ¹⁴Ekkor testvéreinek, Benjáminnak a nyakába borult, és sírt. Benjámin is sírt a nyakába borulva. ¹⁵Majd megcsókolta mindegyik testvérét, és sírva megölelte őket. Azután már beszédbe elegyedtek vele a testvérei.